ಅಧ್ಯಾಯ 4

ಪೌಲನ ಪ್ರತಿವಾದ ಮತ್ತು ಅಸಮ್ಮತಿ

ಕೊರಿಂಥದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಗಡಗಳು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಮಾನವ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿದ್ದರಿಂದ ಪಕ್ಷಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಪೌಲನು ತನ್ನ ಓದುಗರನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಕೇಲವು ಕೆಲವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತಾವು ಆಲಿಸಿದ ತನ್ನ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಉಪದೇಶದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಅವನು ಪಂಗಡಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಠಿಣವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಆದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ಅದು ಅವನನ್ನು ವಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಕೆಲವರು ಪೌಲನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ, ಅಪೊಸ್ತಲನು ತನ್ನ ಕುರಿತಾಗಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಲು ಒತ್ತಾಯವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು - ಕರ್ತನೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಕೊರಿಂಥದ ಸಭೆಯೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಮುಂದುವರೆದ ಸಂಬಂಧ.

ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಅಪೊಸ್ತಲನ ಅನುಸಂಧಾನ ಇಂದಿನ ಸಭೆಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಸತ್ಯದ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹುಡುಕುವವರು ಯಾವುದೇ ಪೂರ್ವಕಲ್ಪನೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳಾಗಿರಲು ಸಮರ್ಥರಾಗುವಾಗ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ದೇವರ ಕುರಿತಾದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹುಡುಕುವಾಗ ಮತ್ತು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬನ ಸಂಬಂಧ ಇಂಥಹ ಬೇರ್ಪಡುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ದೇವರ ಸತ್ಯದ ಸ್ವೀಕಾರ ಒಬ್ಬನೂ ಜೀವಿಸುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮಾನವನಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದರೇನು ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಒಡ್ಡುತ್ತವೆ, ಒಬ್ಬನು ಇತರರನ್ನು ಹೇಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ದೇವರಿಗೆ ಯಾವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೇರ್ಪಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಜೀವಿತವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ವಯಕ್ತಿಕ ಸಮಪರ್ಣೆಯನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಬೇರ್ಪಡಿಸುವಿಕೆ ಆತ್ಮೀಕ ನಾಯಕರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವಾಗಿ ಪ್ರೇರಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗುವದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇದು ಕ್ಷಮಿಸಲು ಅನರ್ಹವಾಗಿದೆ.

ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಬರೆದ ಈ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಪೌಲನ ಸಮರ್ಪಣೆ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಮಹಿಮೆ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳು ಪಾಪಿಯನ್ನು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಮರುಸಂಧಾನಕ್ಕೆ ನಡೆಸುತ್ತವೆ. ಅಪೊಸ್ತಲನು ಸಭೆಯ ತನ್ನ ಕುರಿತಾಗಿ ವಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಏನನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅವರ ವಿಧೇಯತೆಯೆಂಬ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ

ಹೊಲಿಯಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಅವರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದನು. ಆತನು ಇದನ್ನು ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದರೂ ಅಪೊಸ್ತಲನು ತನ್ನ ವಿಮರ್ಶಕರನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಸೇವಕತ್ವ ಪ್ರತಿ ಅಹಂಕಾರದ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪು (4:1-5)

[1]ಜನರು ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕೈಕೆಳಗಿನವರೆಂತಲೂ ದೇವರು ತಿಳಿಸಿರುವ ಸತ್ಯಾರ್ಥಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮನೆವಾರ್ತೆಯವರೆಂದಲೂ ಎಣಿಸಬೇಕು. [2]ಹೀಗಿರಲು ಮನೆವಾರ್ತೆಯವನು ನಂಬಿಗಸ್ತನಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವದು ಅವಶ್ಯವಲ್ಲವೇ. [3]ನನಗಾದರೋ ನಿಮ್ಮಿಂದಾಗಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ನೇಮಿಸುವ ದಿನದಲ್ಲಾಗುವ ನ್ಯಾಯ ಸಭೆಯಿಂದಾಗಲಿ ಎಚಾರಣೆಯಾಗುವದು ಅತ್ಯಲ್ಪಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ; ನಾನೂ ನನ್ನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. [4]ನನ್ನಲ್ಲಿ ದೋಷವಿದೆಯೆಂದು ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ತೋರುವದಿಲ್ಲವಾದರೂ ದೋಷವಿಲ್ಲದವನೆಂಬ ನಿರ್ಣಯವು ಇದರಿಂದಾಗುವದಿಲ್ಲ; ನನ್ನನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಮಾಡುವವನು ಕರ್ತನೇ, [5]ಆದದರಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಯಾವದನ್ನು ಕುರಿತೂ ತೀರ್ಪುಮಾಡಬೇಡಿರಿ; ಕರ್ತನು ಬರುವ ತನಕ ತಡೆಯಿರಿ. ಆತನು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗುಪ್ತಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತರುವನು, ಹೃದಯದ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಪಡಿಸುವನು; ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಬರುವತಕ್ಕ ಹೊಗಳಿಕೆಯು ದೇವರಿಂದ ಬರುವದು.

ವಚನ 1. ಮೊದಲು, ಪೌಲನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಮತ್ತು ಅಪೊಲ್ಲೋಸನನ್ನು "ಸೇವಕರು" ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ (3:5), ಆದರೆ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವನು ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪದವಾದ διάκονοι (*diakonoi*), 4:1ರಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ "ಸೇವಕರು" (ὑπηρέται, *hupēretai*) ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಭಿನ್ನ ಒಳಾರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ನಂತರದ ಗ್ರೀಕ ಪದ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸರಕಾರದ ಸಹಾಯಕ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಥವಾ ವೈದ್ಯನಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುತಿತ್ತು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಪೌಲನ ಮೊದಲನೆಯ ಸುವಾರ್ತಾಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ, ಮಾರ್ಕನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಹಾನನು ಅವನನ್ನು ಮತ್ತು ಬಾರ್ನವನ್ನನು "ಸಹಾಯಕನಾಗಿ" (ὑπηρέτης, *hupēretēs*;[1] ಅ.ಕೃ. 13:5) ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದನು. ಇದು ಕೆಳಗಿನ ಸ್ಥಾನವಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ರೀತಿ ಅವನು ತನಗಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಪೌಲನಿಗಾಗಲಿ ಸಹಾಯಕನೆಂಬುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಾನ ಬೇಡ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರು ಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದರು.

ಪೌಲ ಮತ್ತು ಅಪೊಲ್ಲೋಸರು **ಸೇವಕರು**; ಅವರು ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಕರ್ತನಿಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಅವರು ಆತನ **ಮನೆವಾರ್ತೆಯವರೂ** (οἰκονόμοι, *oikonomoi*) ಸಹ ಆಗಿದ್ದರು, ಯಜಮಾನನ ಪರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ದೂತರಾಗಿದ್ದರು. ಯೇಸು ಅವರಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಕೊರಿಂಥದ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಅವರ ಸೇವೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಸೇವಕರು, ಆದರೆ **ದೇವರ ರಹಸ್ಯಗಳಿಗೆ** ಮನೆವಾರ್ತೆಯವರು ಸಹ ಆಗಿದ್ದರು. "ರಹಸ್ಯಗಳು" ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪೌಲನು ಅರ್ಥೈಸುವದನ್ನು ಎಫೆಸ 3:4-7ರಲ್ಲಿ

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದಾನೆ:

> ಇದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವದರ ಮೂಲಕ, ನೀವು ಓದುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಹಸ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸೂಕ್ಷ್ಮಪರಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ, ಅದು ಇತರ ಸಂತತಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಪುತ್ರರಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಲಿಲ್ಲ, ಈಗ ಅದು ಆತನ ಪವಿತ್ರ ಅಪೊಸ್ತಲರಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಗೆ ಆತ್ಮನ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ; ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಯೆಹೂದೇತರರು ಸಹ ಬಾಧ್ಯಸ್ತರು ಮತ್ತು ದೇಹದ ಸಹ ಸದಸ್ಯರು, ಸುವಾರ್ತೆಯ ಮೂಲಕ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನ ವಾಗ್ದಾನದಲ್ಲಿ ಸಹಭಾಗಿಗಳು ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಆತನ ಬಲದ ಕಾರ್ಯದ ಮೂಲಕ ನನಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವರ ಕೃಪೆಯ ವರದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಾನು ಅದರ ಸೇವಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಗ್ರೀಕ್ ರಹಸ್ಯ ಧರ್ಮಗಳ ಕುರಿತು ಸಲಹೆ ನೀಡುವದಿಲ್ಲ ಕೊರಿಂಥ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಓದುಗರು ವಿಗ್ರಹಾರಾಧಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಬಂದವರಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಅವರು "ರಹಸ್ಯಗಳು" ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸ್ಥಾನಿಕ ಗ್ರೀಕ್ ದೇವತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ತಿಳಿದವರಾಗಿದ್ದರು ಉದಾ ದೇಮೇತ್ರಿ ಮತ್ತು ಐಸಿಸ್ಸ್ ಎಂಬ ಅಮದು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ದೇವಗೆಗಳು.

ವಚನ 2. ಪೌಲನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಕೊರಿಂಥ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಇರುವ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಯಾವುದನ್ನೇ ತೊಡಗಿಸಿದ್ದರು, ಅವನ ಮೊದಲ ಸರ್ಮಪಣೆ ಅವರನ್ನು ಕ್ರಯಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿರುವ ಕರ್ತನಿಗೆ ಆಗಿತ್ತು. ಪೌಲನು ತನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತನು ಅದಕ್ಕೆ ನಂಬಿಗಸ್ತನಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ತನ್ನ ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ: . . . **ಮನೆವಾರ್ತೆಯವನು ನಂಬಿಗಸ್ತನಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವದು ಅವಶ್ಯವಲ್ಲವೇ.** ಪಾರುಗತ್ಯಗಾರನು ಆಸ್ತಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡ ನಂಬಿಗಸ್ತ ಸೇವಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಯಜಮಾನನಲ್ಲ, ಆದರೆ ಯಜಮಾನನ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಜವಾಬ್ದಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಎರಡು ಶತಮಾನಗಳಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ಯೇಸು ಪಾರುಗತ್ಯಗಾರನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಆತ್ಮೀಕ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆತನು ಲೌಕಿಕ ಆಸ್ತಿಗೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿರುವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮೋಸಮಾಡುವಾಗ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವದರ ಮೂಲಕ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿದ್ದಾನೆ (ಲೂಕ 16:1-9). ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಕರ್ತನು ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪಿನ ಕುರಿತು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾ "ಹೊತ್ತುಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಶನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಅಳೆದುಕೊಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಯಜಮಾನನು ತನ್ನ ಮನೆಯವರ ಮೇಲೆ ನೇಮಿಸಿದ ನಂಬಿಗಸ್ತನೂ ವಿವೇಕಿಯೂ ಆಗಿರುವ ಮನೆವಾರ್ತೆಯವನು ಯಾರು?" (ಲೂಕ 12:42). ಪೌಲನು ತನ್ನ ಪೋಷಣೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಪಾರುಗತ್ಯಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪೌಲನು ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ (ಬಲಾತ್ಯ 1:15, 16). ಅಪೊಸ್ತಲರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಏಕವ್ಯಕ್ತಿ ಸಾಮಾಥ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾರುಗತ್ಯಗಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೂ ವಿಶಾಲವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಪಾರುಗತ್ಯಗಾರಿಕೆ ಕ್ರೈಸ್ತ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಉಪಯುಕ್ತ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದೆ. ಪೇತ್ರನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿಶ್ವಾಸಿಗೆ ದೇವರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ

ಪಾರುಗತ್ಯಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಗಸ್ತರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾನೆ (1 ಪೇತ್ರ 4:10).

ವಚನ 3. ಪೌಲನಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡ ನ್ಯೂನ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವದರ ಮೂಲಕ ತಾವು ನಿರ್ದೋಷಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಂಬುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಆತನ ಬೋಧನೆಯ ತಾತ್ಪರ್ಯಕ್ಕೆ ಸವಾಲನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುವದು ಅಸಂಬವನೀಯವಾಗಿದೆ; ಅವರ ಟೀಕೆಯು ಅವನ ರೀತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡುವದಾಗಿದೆ. ಅವರು ಪೌಲನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅವನ ಬಾಹ್ಯಚಹರೆ ಮತ್ತು ವಾದ ಸುಶಿಕ್ಷಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದರು. ಕೆಲವರು ಪೌಲನನ್ನು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಮತ್ತು ನೆರೆಹೊರೆಯ ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿನ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪೇಚಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಪೊಸ್ತಲನು ತನ್ನ ಬಾಯಿಮಾತಿನ ವಿಮರ್ಶಕರು ಸಣ್ಣ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅವನು ಅವರ ತೀರ್ಪು ಸಣ್ಣ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಧೃಢಪಡಿಸಿದನು. ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಪೌಲನ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. Ben Witherington III ಇದನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ:

> ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪೌಲನಿಗೆ ತೀರ್ಪುನೀಡುವದು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನೇ, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ವಾಗ್ಮಿಗಳು ಮತ್ತು ವಾಕ್ಚತುರರಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪಿನ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಆತನ ಸೇವೆಯ ವಿಧದೊಂದಿಗೆ - ಆತನ ಮಾತುಗಳು ಮತ್ತು ಆತನ ವಯಕ್ತಿಕ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯೊಂದಿಗೆ ಇರುವಂತೆ ಪೌಲನು ದೇವರ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾದ ದೂತನಾಗಿದ್ದಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವದರ ಕುರಿತಾಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ, ಅವನು ವಾಗ್ಮಿಯಾಗಿ ಅವಲಕ್ಷಣದವನಾಗಿದ್ದನು. ಪೌಲನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಅವನು ಇತರರು ತನ್ನ ಸೇವೆಯ ಕುರಿತು ಏನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಕಳಕಳಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಿಶನರಿಯು ತನ್ನ ವಯಕ್ತಿಕ ನಡತೆಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನ ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.[2]

ಅದು ಅಪೊಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಖಚಿತವಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ವಿರೋಧಿಗಳು ಪೌಲನಿಗೆ ತೊಂದರೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಪುನ್ನು ನೀಡಲು ಅಳತೆಗೋಲಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಬೋಧನೆಯ ರೀತಿ ಮತ್ತು ಶೈಲಿ ಅವರ ಟೀಕೆಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದ್ದವು. ಇಂಥಹ ವಿವರಗಳು ಮಾನವ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ, ಆದರೆ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಅಪೊಸ್ತಲನು, ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಪೌಲನು ಸಂದೇಶವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವದು ಕರ್ತನು ಮಾತ್ರ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಿ ಎಂದಾಗಿದೆ.

ವಚನ 4. ಈ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಆತನ ಧೈರ್ಯದ ಅಳತೆ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ, **ನನ್ನಲ್ಲಿ ದೋಷವಿದೆಯೆಂದು ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ತೋರುವದಿಲ್ಲ**. ಒಂದುವೇಳೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಬಲಹೀನತೆಗಳನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಅನೇಕ ಜನರು ಹಲವು ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಪೌಲನು ತಾನು ದೋಷವಿಲ್ಲದವನು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನ್ನಲ್ಲಿ ಹಿಂಜರಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ದೇವರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಕತ್ರ್ಯಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನು

ಸತ್ಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವದು, ಮತ್ತು ಅವನ ಕ್ರೈಸ್ತ ವರ್ತನೆಯ ಮಾದರಿ ಅವನು ತನ್ನ ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ನಾಚಿಕೊಳ್ಳದೆ ಎದುರಿಸಲು ಸಾದ್ಯ. 4:16ರಲ್ಲಿ ಆತನು ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ, "ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ" (11:1 ನೋಡಿರಿ). ಪೌಲನು ಪಾಪವನ್ನು ಪಾಪವನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸುವದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಹಗುರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಆತನು ಅನೈತಿಕ ಅಥವಾ ಅಪ್ರಾಮಣಿಕ ವರ್ತನೆಯನ್ನು "ನಾನು ಮನುಷ್ಯನು" ಎಂದು ಹೇಳುವದರ ಮೂಲಕ ಕ್ಷಮಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಅವನ ವಾಕ್ಚಾತುರ್ಯದ ಕೌಶಲ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಪೌಲನು ತನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಯಾವುದೇ ತೀರ್ಪನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತನು ದೇವರಿಗೆ ತನ್ನ ನಂಬಿಗಸ್ತಿಕೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಮೊಂಡನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜೀವಿತದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನಾಗಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಕ್ರೈಸ್ತ ಬೋಧಕರು ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುವದು ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುವದು ಮಾಡುವಾಗ ಸಭೆಯು ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಪೌಲನು ಎಚ್ಚರವಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಜೀವಿತ ಮತ್ತು ಅವನ ಜೀವಿಸಿದ ಜೀವಿತದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವೂದೇ ಅಸ್ಥಿರತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಆತನು ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ, ಅಪೊಸ್ತಲನು ತಾನು ನಿರ್ಧೋಷಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ದೇವರ ಮುಂದೆ ಮಾತ್ರ ಅವನು ತೀರ್ಪನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ಇಲ್ಲವೇ ದಂಡನೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ: **ನನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವವನು ದೇವರು** ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪೌಲನ ವಿಮರ್ಶಕರು ಅವನ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಗಳಾಗಲು ಸನ್ನಧರಾಗಿಲ್ಲ.

ವಚನ 5. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಪೌಲನು, **ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಯಾವದನ್ನು ಕುರಿತೂ ತೀರ್ಪುಮಾಡಬೇಡಿರಿ; ಕರ್ತನು ಬರುವ ತನಕ ತಡೆಯಿರಿ** ಎಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡುವಾಗ, ಅವನು ವಿವಿಧ ವಿಧದ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಸಂಭೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಭೆಯ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ತಮಗೆ ಹಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅರ್ಹತೆಯಾಗಲಿ ಇರದೇ ಇರುವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಪನ್ನು ನೀಡುವದು ತಮ್ಮ ವಿಶೇಷವಾದ ಅಧಿಕಾರ ಎಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಯೇಸು ತನ್ನ ಹಿಂಬಾಲಕರಿಗೆ ಅವರು ಇತರರ ಮನಸ್ಸಿನ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ತೀರ್ಪನ್ನು ನೀಡಲು ಕಲ್ಪಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (ಮತ್ತಾಯ 7:1-5; ಯಾಕೋಬ 4:11 ನೋಡಿರಿ). ಹಾಗೂ, ಅಪೊಸ್ತಲನು ಎಲ್ಲಾ ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಪ್ರಧಾನ ದೇವದೂತನು ತುತೂರಿ ಊದುವವರೆಗೆ ತಡೆಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ತನ್ನ ಪತ್ರವನ್ನು ಮುಗಿಸುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಅಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು (5:1-5), ತಮ್ಮ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸುವ ವಿವಾದಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ (6:5) ಮತ್ತು ಗುರುತಿಸಿ ಮತ್ತು ಅನೈತಿಕ ವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ತೀರ್ಪುಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ (6:15 ನೋಡಿರಿ).

ಕರ್ತನು ತಿರುಗಿ ಬರುವಾಗ, ಭೂಲೋಕದ ಸಮಯವು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು **ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗುಪ್ತಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತರುವನು**. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮಾತ್ರ ಮನುಷ್ಯನ

ಹೃದಯದ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಪಡಿಸಲು ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಎಂದರೆ ಕಾಲದ ಕೊನೆ ಮತ್ತು ವಿಮೋಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಿಗೆ ನಿತ್ಯಜೀವದ ಆರಂಭ ಎಂದು ಪೌಲನು ವಾದಿಸುವದಿಲ್ಲ; ಆತನು ಇದನ್ನು ಸ್ವಯಂ-ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಪವಿತ್ರಜೀವಿಗಳ ಎತ್ತಲ್ಪಡುವದಕ್ಕೆ, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಾವಿರ ವರ್ಷದ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ, ಅರ್ಮಗೆಡಾನ್ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ, ಯೆಹೂದ್ಯರಿಂದ ಇಸ್ರಾಯೇಲರ ಪುನರುಜ್ಜೀವನ ಅಥವಾ ಮರಳಿ ಕಟ್ಟಿದ ಯೆರೂಸಲೇಮಿನ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಯಾಜಕರಿಂದ ಯಜ್ಞಗಳ ಸಮರ್ಪಿಸುವಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆತನು ಯಾವುದೇ ರಹಸ್ಯಮಯ ಗುಪ್ತವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈ ಬೋಧನೆಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ[3] ಮರಣ, ಸ್ವರ್ಗ, ನರಕ ಮತ್ತು ದೈವಶಿಕ್ಷೆಗಳ ಶಾಸ್ತ್ರ ಎರಡು ಅಂತ್ಯಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. (1) ಸಮಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ದೇವರು ಸಾರ್ವಭೌಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಲು ಮಂಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವನು ಲೋಕವನ್ನು ತಾನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿರುವ ಅಂತ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. (2) ಮನುಷ್ಯನ ಸಮಯದ ಜ್ಞಾನವು ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಮಯವು ದೈವೀಕ ಜೀವಿತ ತ್ವರಿತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮಗೆ ಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತದೆ. ಪೇತ್ರನು, "ಎಷ್ಟೋ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ನಡವಳಿಕೆಯೂ ಭಕ್ತಿಯೂ ಉಳ್ಳವರಾಗಿಬೇಕಲ್ಲಾ" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾನೆ (2 ಪೇತ್ರ 3:11).

ಪೌಲನು ಪ್ರತಿ ಕೃತಕ ಕೊರಿಂಥದವರು (4:6-13)

ಕೊರಿಂಥದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಅನೈಕ್ಯತೆ ಒಬ್ಬ ಬೋಧಕನಿಗಿಂತ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಆಧ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡುವದನ್ನು ಆಧರಿಸಿತ್ತು. ಈ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಮೊಂಡ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಿಂದಾಗಿ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿದ್ದರು. ತನ್ನ ಮತ್ತು ಅಪೊಲ್ಲೋಸನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲು, ಪೌಲನು ರೋಗದ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಉಪಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು, ರೋಗವನ್ನೇ ಅಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಅನೈಕ್ಯತೆ ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಕ್ರೂಜೆಯ ದಾಸತ್ವ ಅವರಿಂದ ನುಸುಳಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಸಭೆಯು ಅವರಿಗೆ ಸನುಕಂಪದ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ವಾಹನವಾಗಿತ್ತು. ಪೌಲನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಮಾದರಿಯಾಗಿರಿಸಿದ್ದನು, ಆದರೆ ಅವರು ಲೌಕಿಕವಾದ ನಡುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಣಕದೊಂದಿಗೆ ಪೌಲನು ತನ್ನ ಓದುಗರನ್ನು ಅಪೊಸ್ತಲರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವ ಸಮರ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವ-ಸೇವೆಯ ಕಲಹದೊಂದಿಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತೋರಿಸಿ ಗದರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಹೋದರರು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಅಪೊಸ್ತಲನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಯೇಸು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರೆಪಿಸಿದಸ್ವ-ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಣೆಯ ಮೂಲಕ ಅರಿತಿದ್ದರು. ಹಿಂಜರಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಪೌಲನು ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕಛೇರಿ ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದನ್ನು ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಬರೆದನು. ಅಪೊಸ್ತಲನಾಗಿ ಕೌಶಲ್ಯಯುತ ವಾಕ್ಚಾತುರ್ಯದ ಲಾಭಗಳ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುವ ಸೌಲಭ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಭೆಯು ಹಟಮಾರಿ ಕಲಹಗಳಿಂದಾಚೆಗೆ ಮತ್ತು ಬೋಧಕರೊಳಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನಿಜವಾದ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹೋಲಿಸುವದರಿಂದ ಚಲಿಸುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಇತ್ತು.

ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಾನರು (4:6, 7)

[6]ಸಹೋದರರೇ, ನಾನು ನಿಮಗೋಸ್ಕರವೇ ಹಿಂದಣ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸಾಮ್ಯರೂಪವಾಗಿ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅಪೊಲ್ಲೋಸನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವದನ್ನು ಮೀರಿ ಹೋಗಬಾರದೆಂಬದನ್ನೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ, ಯಾರೂ ಒಬ್ಬ ಬೋಧಕನನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಉಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂಬದನ್ನೂ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. [7]ನಿನಗೂ, ಇತರರಿಗೂ ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡಿದವರು ಯಾರು? ದೇವರಿಂದ ಹೊಂದದೆ ಇರುವಂಥದು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದಾದರೂ ಉಂಟೋ? ಹೊಂದಿದ ಮೇಲೆ ಹೊಂದದವನಂತೆ ನೀನು ಯಾಕೆ ಹಿಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀ?

ವಚನ 6. ಈ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು 3:6-11 ರಲ್ಲಿರುವ ಈ ಕಟ್ಟುವವರ ಮತ್ತು ಒಕ್ಕಲಿಗರ **ರೂಪಕಲಂಕಾರಗಳು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ** ಪೌಲನು ತನಗೂ ಮತ್ತು ಅಪೊಲ್ಲೋಸನಿಗೂ ಅಲಂಕಾರಿಕವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೂ, ರೂಪಕಾಲಂಕಾರದ ತೊಡಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ 1:10ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಶಿಲ್ಪಕಲೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗ ಅಲಂಕಾರಿಕ ಭಾಷೆ ಇಬ್ಬರು ಬೋಧಕರ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಮತ್ತು ಪತ್ರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವಿಶದಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ (3:4-11). ಅಪೊಸ್ತಲನ ಉದ್ದೇಶ ತನ್ನ ವಿಸ್ವಸನೀಯ ಸಲಹೆಗಾರನ ಸೇವಕನ ಮನೋಭಾವನ್ನು ಮತ್ತು ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಸ್ಪರ್ದಾತ್ಮಕ ಆತ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

"ಅಲಂಕಾರಿಕವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿದ" ವಾಕ್ಯಾಂಗವು ಗ್ರೀಕ μετασχηματίζω (*metaschēmatizō*) ಪದವನ್ನು ಅನುವಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಫೆಡ್ರಿಕ್ ವಿಲಿಯಮ್ ಡ್ಯಾನಕರ್ ಪೌಲನನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ: "ನಾನು ಈ ನನ್ನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣದ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಅಪೊಲ್ಲೋಸನ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಕುರಿತಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದೇನೆ."[4] ಪೌಲನ ಅಲಂಕಾರಿಕ ಅಳವಡಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಕಿಸಿರುವದು ಅವರ ಬೋಧಕರು ಏನನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತರಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಓದುಗರಿಗೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದಾಗಿದೆ. ಇದು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಪೌಲ ಮತ್ತು ಅಪೊಲ್ಲೋಸರು ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪಕ್ಷಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು. ಪೌಲ ಮತ್ತು ಅಪೊಲ್ಲಸ ಪೌಲನ ಹೋಲಿಕೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿದದರು; ಅವನು ಕೇಫನ (ಪೇತ್ರನ) ಹೆಸರನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಧ್ಯಾಯ ಒಂದರಿಂದ ಅಧ್ಯಾಯ 4ರ ಉದ್ದಕ್ಕೂ "ಕೇಫನು" ಕೇವಲ ಎರಡು ಸಾರಿ ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ (1:12; 3:22), ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ "ಅಪೊಲ್ಲೋಸ" ಆರು ಬಾರಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ (1:12; 3:4, 5, 6, 22; 4:6). ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಸಂಖ್ಯೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪೌಲನು ಅಲಂಕಾರಿಕವಾಗಿ ನಗೆ ಮತ್ತು ಅಪೊಲ್ಲೋಸನಿಗೆ ಅವರಿಗಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅಪೊಲ್ಲೊಸನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ, ಕೇಫನೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲ. ಪೌಲನು ಕೇಫನನ್ನು ಕೇವಲ ಪೂರ್ವಕಲ್ಪಿತ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ

ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಯಾರು ಪಕ್ಷಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೋ ಮತ್ತು ಪೌಲ ಮತ್ತು ಅಪೊಲ್ಲೊಸರನ್ನು ನಾಯಕರೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರು ಕೇಫ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸುತ್ತ ಇನ್ನೊಂದು ಪಂಗಡವನ್ನು ರಚಿಸಿರಬಹುದು. ಇಂಥಹ ವಿಭಾಗಗಳು ಕ್ಷಮಿಸಲು ಅನರ್ಹವಾದವುಗಳು. ಪೌಲನು ಕೇಫನನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವದು ಪೌಲನು ಕೊರಿಂಥಕ್ಕೆ ಬೆಟ್ಟಿನೀಡಿದ್ದನು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನೂ ನೀಡುವದಿಲ್ಲ.

ವಚನ 6ರ ಮುಂದಿನ ಭಾಗವು ಅಗೋಚರವಾಗಿದೆ. ಗ್ರೀಕ್‌ನ ವಾಸ್ತವಿಕ ಅನುವಾದ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ: ". . . ನೀವು ನಮ್ಮಿಂದ ಬರೆದಿರುವದನ್ನು ಮೀರದೇ ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕಾಗಿ." ಅನುವಾದಕರು "ಮೀರುವದು" ಅಥವಾ "ಅದರಿಂದಾಚೆಗೆ ಹೋಗುವದು" ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಅವರು ಏನನ್ನು ನಂಬಿದ್ದಾರೊ ಅದು ಈ ವಾಕ್ಯಂಗದ ಅರ್ಥ ಎಂಬದು ಸೆರೆಹಿಡಿಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಉಪಪದ "ಗೆ" τό (ಗೆ, ಉಪಪದ "ಅಂಥ") **ಬರದಿರುವದನ್ನು ಮೀರದಂತೆ** (τὸ Μὴ ὑπὲρ ἃ γέγραπται, *to Mē huper ha gegraptai*), ಈ ವಾಕ್ಯಾಂಗವು ಸಭಿಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಧ್ಯೇಯವಚನ ಎಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಪೌಲನು ಇದನ್ನು ಸಭೆಗೆ ಕಠಿಣ ಆಯ್ಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ತತ್ವವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಬಹುದು. ". . . ಇದರಿಂದಾಗಿ ನೀವು ನಮ್ಮ ಮೂಲಕ 'ಬರೆದಿರುವದನ್ನು ಮೀರುವಂಥ ಯಾವುದನ್ನೂ' ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿಕೆಯಿಂದ ನೀವು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು" ಎಂದು NRSV ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಪೌಲನು "ಬರೆದಿರುವದನ್ನು" ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಏನನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರಬಹುದು. ಅವನು ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಿರಬಹುದೋ? ಅವನು ಅವರಿಗಾಗಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾದ ಸೂಚನೆಯ ಒಂದು ಕೈಪಿಡಿಯನ್ನು ಬರೆದಿರಬಹುದೋ? ಅಪೊಸ್ತಲನು ಯೇಸುವಿನ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದ ಹೇಳಿಕೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿರಬಹುದೋ? ಇಂದಿನ ಓದುಗರು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಖಚಿತತೆಯೊಂದಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಉತ್ತರಿಸಲಾಗುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ "ಏನು ಬರೆದಿದೆಯೋ" ಸೇವಕರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮತ್ತು ಪಾರುಗತ್ಯಗಾರರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಅಧಿಕಾರ ಅಥವಾ ಅಲಂಕಾರಿಕ ಮಾದರಿಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಬಂಧಿತ ನೈಜ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೆಡಿಸುವ ಸ್ವತಂತ್ರ ಮೂಲಗಳಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವು ಪಂಗಡಗಳ ಮಧ್ಯಬಿಂದುಗಳಲ್ಲ.

ಸನ್ನಿವೇಶವು "ಏನು ಬರೆದಿದೆ" ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಂಗದ ಕುರಿತು ಪೌಲನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. 3:19, 20ರಲ್ಲಿ ಆತನು ತನ್ನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಎರಡು ವೇದಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ "ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ . . ." ಹೀಗೆ ಹೇಳುವದರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ, ಈ ಎರಡೂ ವೇದಭಾಗಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ಊಹಾಪೋಹಗಳ ಮೇಲೆ ದೇವರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸುತ್ತಿಸುತ್ತವೆ. **ಕೊರಿಂಥದವರು ಹಟಮಾರಿಗಳಾಗಿ ಒಬ್ಬರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಒಬ್ಬರು** ಬರೆದಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಆಚೆಗೆ ಹೋದರು. ಅಪೊಸ್ತಲನು ದೇವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಜ್ಞಾನದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಭಿತರಾಗಲು ಕರೆನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಜ್ಞಾನವು ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ವೇದಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಪ್ರೇರೆಪಣೆಹೊಂದಿದ ಬೋಧಕರ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿದ ಪ್ರಕಟನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಹೋಗುವದು

ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದ ಪಥವಾಗಿದೆ.

ವಚನ 7. ಕೊರಿಂಥದವರು ಅವನ ಮತ್ತು ಅಪಲ್ಲೋಸನ ಮತ್ತು ಇತರ ಬೋಧಕರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುವದು ಪೌಲನ ತಪ್ಪು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಆದರೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಊಹಿಸುವದು ಕೂಡಾ ಆಗಿದೆ. 4:7ರಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಯಾರು?; ಏನು?; ಏಕೆ? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ, **ಯಾರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಎಂದು ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ?** ಇದು ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. ಪೌಲನು ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ತೀರ್ಪುಮಾಡುವದರ ಕುರಿತಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೋ? ದೋಷಾರೋಪಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುವ "ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವನಾದರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠರು" ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೋ? ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆಯೋ? ಅನೇಕ ಅನುವಾದಗಳು ಇದನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ, ಅನುವಾದಗಳನ್ನು "ಯಾರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗಿಂತ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ?" (NIV) ಎಂಬ ಕ್ರಮದ ಮೇಲೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ "ಯಾರು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ?" (NAB). ಇಥಹ ಅರ್ಥೈಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆ, ಒಬ್ಬನು ಬಹುವಚನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ "ನೀನು" ಎಂಬ ಸರ್ವನಾಮಪದ ಗ್ರೀಕ್‌ನಲ್ಲಿ (σε, *se*) ಏಕವಚನವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ "ನಿಮ್ಮ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಯಾರು?" ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಿಳಿದಿರುವ ಉತ್ತರ "ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ! ತೀರ್ಪುನೀಡುವಂತೆ ಯಾರೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ." ಒಂದುವೇಳೆ ಇವು ಉತ್ತರವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಬಹುವಚನದ ಸರ್ವನಾಮವನ್ನು ಬಹುಶಃ μή (*mē* "not" or "lest"), ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಉತ್ತರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತೆ, ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಕೊರಿಂಥದ ಸಭೆಯ ಕುರಿತು ಪೌಲನ ಮುಂದಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಪೊಸ್ತಲಿಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿರುವದನ್ನು ಅವಲಂಭಿಸಿದೆ ಎಂದು ಗೋರ್ಡಾನ್ ಡಿ. ಫೀ ಅವರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಫೀ "ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸೇವಕನನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ನೀವು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ?" ಎಂಬುದಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಅನುವಾದಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು ಎಂದು ವದಿಸುತ್ತಾರೆ.[5] ಉಳಿದಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಈ ಆರ್ಥೈಸುವಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ತೆಗದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಆಥರೆ ಫೀ ಅವರು ತೊಂದರೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಏಕವಚನದ ಸರ್ವನಾಮಪದವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿಸದಿರುವ ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪಂಗಡಗಳ ನಾಯಕನಾಗಿರಬಹುದು.

ಅದು "ನೀನು" ಎಂಬ ಏಕವಚನದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಏನೇ ಆಗಿರಲಿ ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಉತ್ತರ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ: ದೇವರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಸರಿಸಮಾನರಾಗಿದೆ; ದೇವರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಸರಿಸಮನಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ದೇವರ ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪೌಲ, ಅಪೊಲ್ಲೊಸ ಮತ್ತು ಬಹುಶಃ ಇತರ ಬೋಧನೆಗಳಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪಂಗಡದ ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಗಾಗಿ ಒಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬರು, ಇತರ

ಸಂಗತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ದೆಗೆ ಇಳಿಯುವದು, ವಿಶ್ವಸನೀಯ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಗುರಿಯಲ್ಲ (4:8-13)

[8]ಈಗಾಗಲೇ ನೀವು ತೃಪ್ತರಾದಿರಿ, ಈಗಾಗಲೇ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಾದಿರಿ, ನಮ್ಮ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಅರಸರಾದಿರಿ, ನೀವು ನಿಜವಾಗಿ ಅರಸರಾಗಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಆನಂದವಾಗುತ್ತಿತ್ತು; ಆಗ ನಾವು ಸಹ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಅರಸರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದೆವು. [9]ಹಾಗಾಗದೆ ದೇವರು ಅಪೊಸ್ತಲರಾದ ನಮ್ಮನ್ನು ಮರಣವಿಧಿ ಹೊಂದಿದವರನ್ನೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಡೆಯವರಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ನನಗೆ ತೋಚುತ್ತದೆ; ನಾವು ದೇವದೂತರಿಗೂ ಮನಷ್ಯರಿಗೂ ಅಂತೂ ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ನೋಟವಾದೆವು. [10]ನಾವಂತೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಿಮಿತ್ತ ಹುಚ್ಚರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ನೀವೋ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದೀರಿ; ನಾವು ಬಲಹೀನರು, ನೀವು ಬಲಿಷ್ಠರು; ನೀವು ಮಾನಶಾಲಿಗಳು, [11]ನಾವು ಮಾನಹೀನರು, ಈ ಗಳಿಗೆಯವರೆಗೂ ನಾವು ಹಸಿದವರೂ ಬಾಯಾರಿಕೆಯುಳ್ಳವರೂ ಮೈಗೆ ವಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲದವರೂ ಗುದ್ದು ತಿನ್ನುವವರೂ ಮನೆಯಿಲ್ಲದವರೂ [12]ಸ್ವಂತ ಕೈಗಳಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ದುಡಿಯುವವರೂ ಆಗಿದ್ದೇವೆ. ಬೈಸಿಕೊಂಡು ಹರಸುತ್ತೇವೆ; ಹಿಂಸೆಪಟ್ಟು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಅಪಕೀರ್ತಿಹೊಂದಿ ಆದರಿಸುತ್ತೇವೆ. [13]ನಾವು ಈಗಿನವರೆಗೂ ಲೋಕದ ಕಸವೋ ಎಲ್ಲಾದರ ಹೊಲಸೋ ಎಂಬಂತೆ ಆಗಿದ್ದೇವೆ.

ವಚನ 8. ಪೌಲನ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು "ವ್ಯಂಗ" ಎಂದು ಕರೆಯುವದು ಮೃದುವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ: **ಈಗಾಗಲೇ ನೀವು ತೃಪ್ತರಾದಿರಿ, ನೀವು ಈಗಾಗಲೇ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಾಗಿದ್ದೀರಿ**. "ಚುಚ್ಚು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವದು" ಬಹುಶಃ ಉತ್ತಮವಾದ ಪದನಾಮವಾಗಿರಬಹುದು. ಪೌಲನು ಕೊರಿಂಥದವರ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಭಾವನೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ವಿಮರ್ಶಕರು ಈ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಗಲಿಬಿಲಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿರುವದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಹೋದರರು, ಲೋಕದ ಅಂತ್ಯವು ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ನಾವು ಈಗ ಸಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಪರಿಣಾಮದಿಂದಾಗಿ ಪೌಲನ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಸವಾಲನ್ನು ನೀಡಿತು. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಇಂಥಹ ಗಲಭೆ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಪೊಸ್ತಲರು ಸಂಬೋಧಿಸಿದ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ.[6]

ಅಪೊಸ್ತಲರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಬಹು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. **ನೀವು ನಮ್ಮ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೇ ಅರಸರಾದಿರಿ** ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥಹ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವರು ಹುಚ್ಚರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರು ಸತ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತು ದೈವೀಕತೆಯನ್ನು ಆತ್ಮನ ವಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಕಟನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಶೋಧಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕ್ರೂಜೆಯ ಸಂದೇಶದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪೌಲನು 4:8, 9ರಲ್ಲಿ ಗದರಿಸುತ್ತಾನೆ 1:4, 5ಕ್ಕೆ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಅಲ್ಲಿ ಆತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, "ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ದೇವರು ನಿಮಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಕೃಪೆಯ ನಿಮಿತ್ತ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ

ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತೇನೆ . . . ನೀವು ಎಲ್ಲಾ ನುಡಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆತನಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದೀರಿ." ಮೊದಲು ಅವನು ದೇವರ ಕೃಪೆಯ ಮೇಲ ಅವರ ಅವಲಂಬನೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ಅವರು ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸ್ವತಃ-ಗ್ರಹಿಸಿದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಕುರಿತು ಅವನು ಜಿಗುಪ್ಸೆಗೊಳುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದುವರೆಯುವದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿರಾಮನೀಡಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, **ನೀವು ಆಳುವಂತೆ ದೇವರು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಒಳ್ಳೇದಾಗುತ್ತಿತ್ತು; ಆಗ ನಾವು ಸಹ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಆಳುತ್ತಿದ್ದೆವು**. ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡುವ ಸಮಯವು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪೌಲನು ಅವರಿಗೆ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ದಿನವು ಬೇಗನೇ ಬರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಕರ್ತನೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಆಳ್ವಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವಾಗ, ಪೌಲನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಇರುತ್ತಾನೆ.

ವ್ಯಂಗವು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸ್ವ-ಸಮರ್ಥನೆಯ ವಿಧಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ (ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ, 2 ಕೊರಿಂಥ 11:1; 12:16), ಆದರೆ 1 ಕೊರಿಂಥ 4:8ರಲ್ಲಿ ಸ್ವ-ಸಮರ್ಥನೆ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಪೌಲನ ಕಳಕಳಿ ಸಭೆಯ ಆತ್ಮೀಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕುರಿತಾಗಿ, ಅಪೊಸ್ತಲರ ಅಧಿಕಾರದೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಂಗತಿ. ಅವನ ನಡತೆ ಅವನ ಓದುಗರಿಗೆ ಅನುಸರಿಸಬಹುದಾದ ಮಾದರಿಯಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಪಥವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಅವರು ಲೋಕವು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವದು ಕ್ರಿಸ್ತನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾಗಿತ್ತು. ಪತ್ರವು ಇನ್ನೂ ಯಾವುದರ ಕುರಿತಾಗಿದ್ದರೂ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯವರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಪೌಲನಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದರು. ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ತಮ್ಮ ಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿ, ನೈತಿಕ ಜೀವಿತದ ಗೊಂದಲಗಳ ಹೋರಾಟಗಳು ಅವರ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದವು ಯಾಕಂದರೆ ಅವರು ಆತ್ಮನ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಲೌಕಿಕ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಪೌಲ ತನ್ನ ವಿಮರ್ಶಕರ ಆತ್ಮೀಕ ವಿವೇಚನೆಯ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅಧಿಕಾರದ ಉನ್ನತ ಅಂದಾಜುಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಅವನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿರಬಹುದು ಯಾಕಂದರೆ ಅವರು ದೇವರ ರಾಜ್ಯವು ಇನ್ನೂ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬರಲಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದವರಾಗಿದ್ದರು.

ವಚನ 9. ಪೌಲನು ಅಪೊಸ್ತಲತನವು ಮನುಷ್ಯರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದನು. ಅಪೊಸ್ತಲನಾಗಿರುವ ದೇವರ ಕರೆಯುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದಾಗಿ ಗೌರವವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಮಾನವನ ಪದಗಳಲ್ಲಿ, ಅದು ಯಾವುದೇ ಮರ್ಯಾದೆ ಅಥವಾ ಜೀವಿತದ ಸರಳತೆಯನ್ನು ತರುವದಿಲ್ಲ. ಪೌಲನು "ಈಗಾಗಲೇ ತುಂಬಲ್ಪಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ" (4:8). ಅವನು ಇನ್ನೂ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಅರಸನಾಗಿ ಆಡಳಿತಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೇ, ನಿಜವಾಗಿಯು ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರು. ಹಟಮಾರಿತನದ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಪೌಲನ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತೀರ್ಪನ್ನು ಮಾಡಲು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಸಂಪೂರ್ಣ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ

ಇದು ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿತ್ತು. ಯಾರ್ಯಾರು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುತ್ತಿರುವವರು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ಮತ್ತು ಆತನ ಅಪೊಸ್ತಲರಿಂದ ಕಲಿಯಲು ಬಹಳವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪೌಲ ಮತ್ತು ಆತನನ್ನು ದೂಷಿಸುವವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ತೀವ್ರವಾಗಿತ್ತು.

ರಂಗಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರಿಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಶಕ್ತಿಸಾಧಕರು ಹೋರಾಡಿದರು, ಪೌಲನು ಅಪೊಸ್ತಲರನ್ನು **ಮರಣಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಿದನೋ ಎಂಬಂತ** ಹೋಲಿಸಿದನು; **ಅವರು ಲೋಕಕ್ಕೂ . . . ನೋಟವಾದವರಾದರು**. ರಂಗಸ್ಥಳದ ಮನೋರಂಜನೆಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಜನಸಮೂಹದ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ದಂಡನೆಗೆ ಒಳಗಾದವರನ್ನು ಮೆರೆಯಿಸಿದರು. ಮರಣದಂಡನೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿದವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಗೌರವದ ಕಾಯ್ದಿರಿಸುವಿಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಪೊಸ್ತಲರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸೆರೆಯಾದವರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಮನೋರಂಜನೆಯ, **ದೇವದೂತರ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರ** ಮುಕ್ತ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಭಾಗದ ವೀಕ್ಷಕನಾಗಿದ್ದನು. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ, ಆತನ ಮಾತುಗಳು ಸ್ವಕರುಣೆಯ ದೂರುಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ, ಪೌಲನು ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕಾರ್ಯಗಳು ಜನಪ್ರೀಯ ವಿಗ್ರಹಾರಾಧಕನ ಪಾತ್ರದಷ್ಟು ವೈಭವಯುತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ದೂಷಕರು ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಪೊಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನು, ಅವರಿಗಾಗಿ ಇಂಥಹ ಅಗೌರವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದರೆ, ಬಹುಶಃ ಇದು ಅವರನ್ನು ಕೇಳುವದು ಅವರ ತೀರ್ಪುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ಧಾರಾಳತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಂಜಸವಾಗಿತ್ತು.

ವಚನ 10. ವ್ಯಂಗವು ಇಬ್ಬಾಯಿ ಕತ್ತಿಯಂತೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬಹುದು. ಮಾತುಗಳು ಮತ್ತು ನಡತೆ ಅವನ ಹೃದಯವನ್ನು ಬೇಧಿಸಿರಬಹುದು. ಅವನಿಗೆ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುವವರು ಅವನನ್ನು ಜಜ್ಜಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವಮಾನಿಸಿರಬಹುದು. 4:10ರಲ್ಲಿ ನಾವು **ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ** ಹುಚ್ಚರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದರೆ, ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ "ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಮತ್ತು ತಡವರಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಿರುವ ನೀವು ದೇವರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಸೇವೆಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವದಿಲ್ಲ." ಪೌಲ ಧ್ವನಿ ಆತನು ಈಗಾಗಲೇ ಯಾರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು **ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಗಸ್ತರು** ಎಂದು ತೀರ್ಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರ ನೋವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದನು. ಅವನು ವ್ಯಂಗವನ್ನು ಹಿಂಸಕ ನಡತೆಯನ್ನು ಅವನ ವಿರೋಧಿಗಳ ಮುಂದೆ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸಿದನು, ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದನು.

ಸ್ವಸ್ಥತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ಪೌಲನ ದೂಷಕರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪಾಪದ ವೈರತ್ವವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವದು ಮತ್ತು ಅರಿಕೆ ಮಾಡುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಆತನು ಭಾವಿಸಿದ ತಮ್ಮ ಅವಮಾನದ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗಬಹುದು. ಪೌಲನನ್ನು ದೂಷಿಸಿದವರು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಕರ್ತನೆಂಬ ತಮ್ಮ ಅರಿಕೆಯು ತಮ್ಮ ವಿವೇಕ ಮತ್ತು ಬಲದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಅವರ ಗುರಿತಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಗೌರವಕ್ಕೆ ಭಾಧ್ಯರನ್ನಾಗಿಸುವ ಒಂದು ಜಾಹಿರಾತಾಗಿತ್ತು. "ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ" ಪೌಲನು ಹೇಳುವದು, "ಅಪೊಸ್ತಲರಾದ ನಾವು

ಲೋಕವು ನಮ್ಮನ್ನು ಹುಚ್ಚರು, ಬಲಹೀನರು, ನಿಕೃಷ್ಟರು, ತೊಂದರೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವರು ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಬಹುದು. ನಾವು "ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಾಗಿ" ಬರುವ ಯಾವುದೇ ಅಗೌರವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಯಾವುದೇ ಅಗೋಚರ ಉದ್ದೇಶಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಕದಲಿಸುವದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಪುರುಷರುಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲಿ ಎಂದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಲೋಕದ ಮರಣ ದಂಡನೆಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. **ನಾವು ಬಲಹೀನರು . . . ಗೌರವ ರಹಿತರು ಆಗಿದ್ದೇವೆ.**

ವಚನ 11. ವ್ಯಂಗೋಕ್ತಿಯು ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕಛೇರಿಯ ಕುರಿತಾದ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಶಾಂತಚಿತ್ತದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಇದು **ಹಸಿದವರೂ ಬಾಯಾರಿಕೆಯುಳ್ಳವರೂ** ಮತ್ತು ದೂಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾದವರು, ಸರಿಯಾಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಅಥವಾ ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದವರು ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಪದಗಳು ಆತ್ಮನಿರೀಕ್ಷಣೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂಥವುಗಳಾಗಿವೆ. ಅಪೊಸ್ತಲತನದ ಮೇಲೆ ಪೌಲನ ಧ್ಯಾನವು ತನ್ನಗಾಗಿ ಎಷ್ಟಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ತನ್ನ ಓದುಗರಿಗಾಗಿ ಸಹ ಇದೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅಪೊಸ್ತಲಿಕ ಉದ್ದೇಸ 2 ಕೊರಿಂಥ 11:23-29ರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು 2 ಕೊರಿಂಥ 6:3-10ರಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಅಷ್ಟೋಂದು ಕಂಡುಬರುವದಿಲ್ಲ. ಯೆರೂಸಲೇಮಿನ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸಹ ಫರಿಸಾಯರೊಂದಿಗೆ ಜಾಣ್ಮೆಯ ಚರ್ಚೆ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದವು. ಅನಟೋಲಿಯಾದ ಉನ್ನತ ಬಯಲುಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪದ ದಿನಗಳು ಮತ್ತು ತಂಪಾದ ರಾತ್ರಿಗಳನ್ನು ಆತನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಬಹುಶಃ ಒಬ್ಬನೇ, ಬಹುಶಃ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಸಂಗಾತಿಗಳೊಂದಿಗೆ, ಅವನು ಬಯಲನ್ನು ದಾಟಿದನು, ಮುಂದೆ ಎಫೆಸ ತಲುಪಲು ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೈಲುಗಳಷ್ಟು ಪ್ರತಿದಿನ ಮುನ್ನಡೆದನು (ಅ.ಕೃ. 19:1). ಆಹಾರ ವಿರಳವಾಗಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಹಣ ಕಡಿಮೆ ಸಂದಾಯವಾಗುತಿತ್ತು. ಅವನು ತೆರೆದಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ದರೋಡೆಕೋರರ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿಯನಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಎಫೆಸದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವ ತಂಡವನ್ನು ಸಂಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ದ್ವಾರಮಾರ್ಗ ಅಥವಾ ಮರೆತುಹೋದ ಗೋಡೆಯ ಮೂಲೆಗಳು ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಯಿಸುವ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಮತ್ತು ವೈಭವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದಿರುವ ಸ್ನಾನ, **ಈ ಗಳಿಗೆಯ ವರೆಗೆ** ಅವನು ಅಪೊಸ್ತತಲ ತನದ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದನು. ಅದು ಅವನ ಗೌರವದ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿತ್ತು. ಅಂತಿಮ ಮಾತುಗಳು, **ಮನೆಯಿಲ್ಲದವರೂ** (ἀστατέω, *astateō*), ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ; ಇದರ ಅರ್ಥ ಅಲೆದಾಡುವದು, ನೆಲೆಯಾಗಿರದಿರುವದು.

ವಚನ 12. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವರು ಅಕ್ವಿಲದಲ್ಲಿರುವ ಮೊದಲನೆಯ ಕಾರ್ಯಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಪೌಲನ ಸಂಧಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರಬಹುದು (ಅ.ಕೃ. 18:2, 3). ಅವನು ಯಾವುದೇ ದಾನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. **ತಮ್ಮ [ಸ್ವಂತ] ಕೈಗಳಿಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು** ಮಾಡಿ, ಅವನು ಮತ್ತು ಇತರ ಬೋಧಕರು ತಮ್ಮ ಜೀವನೋಪಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರಮದ ಕುರಿತು ಅಪೊಸ್ತಲರ ವರ್ತನೆ. ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮತ್ತು ಗ್ರೀಕೋ-ರೋಮನ್ ಲೋಕಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಂತ ಜಮೀನದಾರರಿಗಿಂತ ಗಣನೀಯವಾದ

ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಪೌಲನ ಸಮಕಾಲೀನರು ಕಠಿಣಮಾನವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಉಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ,[7] ಅಪೊಸ್ತಲನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಅವಮಾನವನ್ನು ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಸಹೋದರರೇ, "ಯಾರ ಮೇಲೆಯೂ ಭಾರಹಾಕಬಾರದೆಂದು ಹಗಳಿರುಳು ದುಡಿದು ಜೀವನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು" (1 ಥೇಸಲೋನಿಕ 2:9). ಪೌಲನ ವೈರಿಗಳು ಅವನನ್ನು ಮೌನವಾಗಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪಾಪದಿಂದಾಗಿ ತಪ್ಪಿಹೋದವರನ್ನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ತರುವದರ ಮೂಲಅವನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದರು. ಅಪೊಸ್ತಲನು ದೂಷಣೆ ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಅವನು ಧಾರಾಳತೆ, ತನ್ನನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವವರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವದು ಆದರೆ ತನ್ನ ನಿಯೋಗವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಿದನು.

ವಚನ 13. ಅಪೊಸ್ತಲನಾಗಿರುವದು ಅಕರ್ಷಣೆಯ ಜೀವಿತವಲ್ಲದೇ ಬೇರೆನೂ ಅಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ಪೌಲನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ನಿಯೋಗ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧಿಕಾರ ಅಥವಾ ಗೌರವವನ್ನು ತರಲಿಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ, ಅದು ಇನ್ನೊಂದು ಗಲ್ಲವನ್ನು ಒಡ್ಡುವ, ಅಪಮಾನಕ್ಕೊಳಗಾದಾಗ ಇತರರನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದು, ಮತ್ತು **ಲೋಕದ ಕಸವೋ ಎಲ್ಲಾದರ ಹೊಲಸೋ ಎಂಬಂತೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.** ಅನೇಕ ಪ್ರಾಚೀನ ಲೇಖಕರು ಸ್ತುತಿ, ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಪೌಲನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವವರನ್ನು ಪೋಷಿಸಬೇಕು ಎಂಬದು ಲೋಕದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುವ ಅಪೊಲ್ಲೋಸನ ತಂಡವಲ್ಲ ತನ್ನ ತಂಡವು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ಧವಾಗಿರುವದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪೌಲನಿಗೆ ಇಂಥಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನಬಂದಂತೆ ಶಪಿಸುವವರನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಲು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು. ಪೌಲನು ತನ್ನ ಸಮಕಾಲಿನರು ವೈಭವಯುತ ಮತ್ತು ಗೌರವಯುತವಾದವೂಗಳು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಅವನು ಕರ್ತನ ಹೊಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಬಯಸಿದನು, ಮುನುಷ್ಯರು ತನ್ನನ್ನು ಹೊಗಳುವದನಲ್ಲ. ಪೌಲನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಪೊಲ್ಲೋಸ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವ ಯಾರೇ ಆಗಿದ್ದರು ಅವನ್ನು ಗೌರವಿಸಿದನು. ಬಹುಶಃ, ಅಪೊಲ್ಲೋಸನ ತಂಡದವರ ಸವಾಲು ಅಪೊಸ್ತಲನ ಧಾರಾಳತೆಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಅವರನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮತ್ತು ಅವಮಾನಕ್ಕೆ ಈಡುಮಾಡಿತು.

ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ "ತಂದೆಯಾಗಿ" ಪೌಲನು (4:14-21)

ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಪೌಲನ ಮತ್ತು ಆತನ ಅಪೊಸ್ತಲತ್ವದ ನಿಯೋಗದ ದೂಷಕರು ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಂಬಿಗಸ್ತ ಮತ್ತು ದೇಹದ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಂಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧವಿರುವವರೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡುವದು ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾರ ಒಂದನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವದು ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಪೌಲನು ತನ್ನ ಪತ್ರದ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಓದುಗರಿಗೆ ತಾವು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಏನನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು, ಅವನು ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿದ ನಿರಂತರವಾದ ಪೋಷಣೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಅಂತಿಮ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಅವನ ಧೃಢನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಲು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ

ಪದಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

[14]ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾಚಿಕೆಪಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಬರೆಯದೆ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಮಕ್ಕಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಿಮಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. [15]ನಿಮಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ಇದ್ದರೂ ತಂದೆಗಳು ಬಹುಮಂದಿ ಇಲ್ಲ; ನಾನೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸುವಾರ್ತೆಯ ಮೂಲಕ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಪಡೆದೆನು. [16]ಆದದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. [17]ಈ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಕರ್ತನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಗನಾದ ತಿಮೊಥೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅವನು ನನಗೆ ಪ್ರಿಯನೂ ನಂಬಿಗಸ್ತನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ನಡಾವಳಿಯನ್ನು ಅಂದರೆ ನಾನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬೋಧಿಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ನೆನಪಿಗೆ ತರುವನು. [18]ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಪೌಲನು ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಉಬ್ಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. [19]ಆದರೆ ಕರ್ತನ ಚಿತ್ತವಿದ್ದರೆ ನಾನು ಬೇಗ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಉಬ್ಬಿಕೊಂಡಿರುವವರ ಮಾತನ್ನಲ್ಲ ಅವರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನು. [20]ದೇವರ ರಾಜ್ಯವು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಆದಾರಗೊಂಡದೆ. [21]ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟವೇನು? ಬೆತ್ತತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರಲೋ? ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸೌಮ್ಯಭಾವದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಬರಲೋ?

ವಚನ 14. ಪೌಲನು ಕೊರಿಂಥದ ಸಭೆಗೆ ಬರೆದ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆತನು ಅವಮಾನಕರವಾದ ನಡೆತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಪೊಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸುವದು ಅವಮಾನಕರ, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರು ಅರಸರು ಎಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ (4:8). ಅವರು ಪೌಲನನ್ನು ಮೂರ್ಖನೆಂದು ಎಣಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು "ವಿವೇಕಿಗಳು" ಅಥವಾ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಎಂದು ಎಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ (4:10). ವ್ಯಂಗ, ಚುಚ್ಚುಮಾತು, ಅವಮಾನ ಈ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಅಪೊಸ್ತಲರು ಹಿಂಜರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಇದೇ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ, ಆತನು "ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅವಮಾನಪಡಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಪುನರಾವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ (6:5; ನೋಡಿರಿ 15:34).

ಪೌಲನು ಏನೆಂದು ಅರ್ಥೈಸಿದ್ದನು? ಅವರನ್ನು **ನಾಚಿಕೆಪಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಬರೆಯದೆ**, ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬರೆದರು. ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಧೃಢವಾಗಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಸರಳವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮೂಲತಃ ಅವನು "ನಿಮ್ಮ ಕೆಲವು ನಡತೆಗಳು ಅವಮಾನಕರವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಲು ನಾನು ಸಂತೋಷಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವಮಾನಕರ ನಡತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದೆಡೆಗೆ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪಾತ್ರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹವ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಅಗೌರವ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಭೆಗೆ ಅಗೌರವ ತರುವಂತ ಆಲೋಚಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ಮಾಡಿದಂತೆ ನಾನು

ನಿಮ್ಮನ್ನು ಈಗಲೂ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ, ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಯಾವಗಲೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅವಮಾನಪಡಿಸುವದಿಲ್ಲ."

ವಚನ 15. ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಪೌಲನಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನರಾದ ಬೋಧಕರಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಇತರರು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಭುದ್ಧರಾಗಲು ಮತ್ತು ಬೆಳೆಯಲು ಸಹಾಯಮಾಡಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಪೌಲನಿಗೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿತ್ತು ಅದನ್ನು ಅವರು ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಸಭೇಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವನ್ನು ಬೀರಿದ್ದ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗಾಗಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವವರು ಸಹ ಕೇವಲ ಪಾಲಕರು, ಮೇಲ್ವಿಚರಕರು ಅಥವಾ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು ಆಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ **ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ಇದ್ದರೂ ತಂದೆಗಳು ಬಹುಮಂದಿ ಇಲ್ಲ**. ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಅವರ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದನು. ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಿದ "ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು" (παιδαγωγός, *paidagōgos*) ಎಂಬ ಪದ ಅಪೊಸ್ತಲನು ಗಲಾತ್ಯ 3:24, 25ರಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಪದ ಒಂದೇ ಆಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆತನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಜನರನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ನಡೆಸುವ "ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು" ಅಥವಾ ಕಾಯುವವನು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಗಲಾತ್ಯದವರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಎರಡು ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಈ ಪದವು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲರೂ ಗೌರವಯುತವಾದ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಪೌಲನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಅವನು ಅವರನ್ನು ಆತ್ಮೀಕ ಜನನಕ್ಕೆ ನಡೆಸಿದ್ದನು. ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ನಾನು ಮೊದಲ ಪರಿಚಯಿಸಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದು ಅವನ ಹೇಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅವನು ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕನಿಕರಿಸುವಂತೆ ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಳಕಳಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಅವನ ಪಾತ್ರವು ಅಧಿಕಾರವಿರುವವನಂತೆ ಒರಟಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು, "ನೀವು ನನಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಬೇಕು. ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕನೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಪೌಲನು ಗೌರವವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದನು. ಅವನು ಅವರ ಆತ್ಮೀಕ ತಂದೆಯಾಗಿರುವದರಿಂದ, ಅವರು ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಕರ್ತನಿಂದ ತನಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪಾರುಗತ್ಯಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ತಂದೆಯಾಗಿ ಪೌಲನ ಬೇಡಿಕೆ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಮತ್ತು ಅವರ ಆತ್ಮೀಕ ನಾಯಕರುಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕೇವಲ ವಿಧೇಯತೆಯ ಮೂಲಕ ಅಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಥೆಸಲೋನಿಕದವರಿಗೆ, ಅಪೊಸ್ತಲನು, "ಸಹೋದರರೇ, ಯಾರು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ಕರ್ತನ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದು ನಿಮಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿ ಅವರ ಕೆಲಸದ ನಿಮಿತ್ತ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬಹಳವಾಗಿ ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿರಿ" ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ (1 ಥೆಸಲೋನಿಕ 5:12, 13). ಈ ಪದಗಳು ಹಿರಿಯರಿಗೆ, ಸೌವಾರ್ತಿಕರಿಗೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ತಮ್ಮ ಬಲವನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟ ಇತರರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆ. ಸಭೆಯ ಹಿರಿಯರು ಸಮಿತಿಯ ನಿರ್ದೇಶಕರಲ್ಲ; ಅವರು ಮಂದೆಯ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ವಹಿಸುವ ಕುರುಬರು ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ

ಕೆಲಸಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ವಚನ 16. ಪೌಲನು ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಬರೆಯುವಾಗ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಇನ್ನೂ ರಚಿಸಲ್ಪಡುವ ಹಂತದಲ್ಲಿತ್ತು; ಆದುದರಿಂದ ದೈವೀಕ ಶಿಕ್ಷಕರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಇಂದಿಗಿಂತ ಅಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅಪೊಸ್ತಲನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಬೋಧಿಸುವವನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಸುವಾರ್ತೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಡೆದವನು ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ (ನೋಡಿರಿ 11:1; ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 3:17). ಅವನಿಗೆ "ಪ್ರೀತಿಯ" ಈ ಸಹೋದರರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿತ್ತು (4:14) ಅವನು ಯಾವ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಅವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದನು ಎಂಬುದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವನು ಅವರನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನಮಕ್ಕಳೆಂದು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದನು (**ಆದುದರಿಂದ**), **ನನ್ನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವರಾಗಿರಿ** ಎಂದು, ಅವನು ಅವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು. ಡೋನ್ಲಡ ಎ. ಕ್ರಾಸನ್ ಪೌಲನ ಸವಾಲನ್ನು ಹೀಗೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ: "ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಕ್ರೈಸ್ತ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೀಡಬೇಡಿರಿ ಅದು ಉದ್ಯೋಗಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿ ಸೇವೆಮಾಡುವ ಸ್ವಯಂ-ಶಿಸ್ತಾಗಿದೆ."[8] ತನ್ನ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ, ಅಪೊಸ್ತಲನು ತಾನು ಒಬ್ಬ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದಾನೆ (1 ಥೆಸಲೋನಿಕ 2:1-12). ಅವನು ತಾನು ಹೇಳಿರುವದನ್ನು ಮತ್ತು ತಾನು ಏನಾಗಿದ್ದಾನೋ ಅದನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದನು.

ಸುವಾರ್ತೆಯ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಆಲಿಸಿದವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಬೋಧಕರು ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿರುವವರು ಆಗಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಸಭೆಯ ನಾಯಕರು, "ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನೀನು ಮಾಡಬೇಕು, ನಾನು ಮಾಡಿದಂತೆ ಅಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಸಭೆಯು ಸರಿಪಡಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಹಿರಿಯರಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಉಪದೇಶಕರಾಗಲಿ ಸಮಂಜಸವಾದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ "ನನ್ನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವರಾಗಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವದಿಲ್ಲ ನಾಯಕತ್ವದ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯಲೇಬೇಕು. ಪೌಲನು ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು.

ವಚನ 17. ಪೌಲನ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಬೋಧನೆಗಳ ಜ್ಞಾಪಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡಲು ಪೌಲನು ತಿಮೊಥೇಯನನ್ನು ಕೊರಿಂಥಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ತಿಮೊಥೇಯನು ಪೌಲನೊಂದಿಗೆ ಈ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ವಂದನೆ ಸಲ್ಲಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗದೇ ಇರುವದರಿಂದ, ಅಪೊಸ್ತಲನ ತಕ್ಷಣದ ಸಂಗಡಿಗನಾಗಿರುವದು ಅಸಂಭವನೀಯ. ಪೌಲ ಅವನನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಎರಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಕೊರಿಂಥಕ್ಕೆ ಮೆಕೆದೋನ್ಯದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು (ಅ.ಕೃ. 19:22); ಆದರೆ ಪ್ರಯಾಣದ ಅಖಚಿತತೆಯಿಂದಾಗಿ, ಅಪೊಸ್ತಲನು ಅವನ ಬರುವಿಕೆಯ ಸಮಯದ ಕುರಿತು ಅಥವಾ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತಾಗಿ ಸಹ ವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪೌಲನು, **ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ನಾನು ತಿಮೊಥೇಯನನ್ನು** ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ; ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಖಚಿತನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು 1 ಕೊರಿಂಥ

16:10ರಲ್ಲಿ ತಿಮೊಥೇಯನು ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಲ್ಲೇಖದಿಂದ ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ತಿಮೊಥೇಯನು ಕೊರಿಂಥದವರು ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಪೌಲನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ತಿಮೊಥೆಯನಿಗೆ ಸ್ಥಾನಿಕ ತುರ್ತುಸಂಗತಿ ಗಳಿಂದಾಗಿ ಕೊರಿಂಥದ ತನ್ನ ನಿಯೋಗವನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಒಂದುವೇಳೆ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ತಿಮೊಥೆಯನು ಆಗಮಿಸಿದನೋ, ಪೌಲನು ತನ್ನ ಯೌವನಸ್ಥ ಸಂಗಡಿಗನಿಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರಲು ಅವನಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ನಾನು ನೀಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದನು. ಪೌಲನು ಎಲ್ಲಾ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು ತಿಮೊಥೆಯನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅವನು ಈ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿತ, ಅವರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಪೌಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, **ಅವನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ನಡಾವಳಿಯನ್ನು ಅಂದರೆ ನಾನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬೋಧಿಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ನೆನಪಿಗೆ ತರುವನು**.

2 ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಕೆಯನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ತಿಮೊಥೆಯನು ಪೌಲನೊಂದಿಗೆ ಮರಳಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಈ ಪತ್ರದ ಪ್ರಾರಂಭದ ವಂದನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಹ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ತಿಮೊಥೆಯನು ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನು ಪೌಲ ಮತ್ತು ಶೀಲರೊಂದಿಗೆ ಪಟ್ಟಣದ ಪ್ರಾರಂಭದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದನು (ಅ.ಕೃ. 18:5; 2 ಕೊರಿಂಥ 1:19). ಪೌಲನ ಪತ್ರದಿಂದ, ಓದುಗರು ತಿಮೋಥೆಯನು ಕೊರಿಂಥಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಬಂದಿದ್ದನೊ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ; ಒಂದು ವೇಳೆ ಆತನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅವನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕುರಿತಾಗಿ ಪೌಲನ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅಂಜುಬುರುಕನಾಗಿದ್ದನು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ (ನೋಡಿರಿ 1 ತಿಮೊಥಿ 4:12-14; 2 ತಿಮೊಥಿ 1:6, 7). ಅವನ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವಭಾವ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗಲಭೆಯನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. 2 ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ ಪೌಲನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ತಂದವನು ತೀತನು, ತಿಮೋಥೆಯನಲ್ಲ (2 ಕೊರಿಂಥ 1:1, 2; 7:6, 7). ತೀತನು ಸಭೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತರುವಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದನು ಎಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ; ತಿಮೊಥೆಯನ ವಿಜಯ ಅನಿಶ್ಚಿಚಿತವಾಗಿದೆ.

ವಚನ 18. ಕೊರಿಂಥದ ಕೆಲವರು **ಉಬ್ಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ** ಮತ್ತು ಪೌಲನನ್ನು ತಿರುಗಿ ದೇಹದಲ್ಲಿ ತಾವು ನೋಡುವದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವವನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಬಹುಶಃ ಅವನು ಸಂಚಾರಿ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾಗಿರಬಹುದು - ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಬಯಸಿದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿರುವದರಿಂದ ಅವನು **ತಿರುಗಿ ಬರುವದಿಲ್ಲ** ಎಂದು ಕಲ್ಪಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಹಾಗೂ, ಪೌಲನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಒಳ್ಳೇತನ ಮತ್ತು ಅವನ ಜೀವಿತ ಯಾರು ಅವನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಹೆಣೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆನಪ್ರಿಯ ತತ್ವಜಾನಿಗಳಂತಲ್ಲ, ಪೌಲನು ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಾಗಿ

ಸರ್ಮಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಶಿಷ್ಯರ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿರದಿದ್ದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಾವುದೇ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಸಾರಿದ ನಂತರ, ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಕರ್ತನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಬೋಧಿಸಿದನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು.

ವಚನ 19. ಯಾರು ತಮ್ಮ ಶಾರೀರಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವಲ್ಲಿ ಹಟಮಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು ಅವರು ಪೌಲನ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿತಿಳಿದುಕೊಂಡರು. **ಆದರೆ ನಾನು ಬೇಗನೇ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ,** ಅಪೊಸ್ತಲನು ಅವರಿಗೆ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದನು. ಆತನ ಒಂದೇ ಇಚ್ಛೆ ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣವು ದೇವರ ಚಿತ್ತವಾಗಿರಬೇಕು (ನೋಡಿರಿ ಅ.ಕೃ. 18:21; ಯಾಕೋಬ 4:15). ಅವನು ತನ್ನ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟಿನೀಡಿದ್ದನು ಅದು ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವನು ಎರಡು ದಿವಸಗಳ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು "ಖ್ಲೋಯೆಯ ಜನರು" ಮಾಲಿಕತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರಬಹುದು (1:11), ದ್ವೀಪದಿಂದ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೊರಿಂಥದವರೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯು ಪ್ರಯಾಣವು ಪೌಲನು ಬಯಸಿದಂತೆ ಆಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮೌನವಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿರುವಾಗ ವಿರೋಧಿಗಳು ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣಮಾಡಿರಬಹುದು (ನೋಡಿರಿ 2 ಕೊರಿಂಥ 12:21).

ಪೌಲನು **ಉಬ್ಬಿಕೊಂಡಿರುವವರ ಮಾತನ್ನಲ್ಲ ಅವರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನು** ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅವನು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದು ಕಷ್ಟ. ಪೌಲನು ಈ "ಬಲವನ್ನು" ಹೇಗೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದನು ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ಬಲದ ಸ್ಪರ್ದೆಯಿತ್ತೋ (ನೋಡಿರಿ 13:2ಬ)? ತನ್ನ ವಿರೋಧಿಗಳು ತಾನು ಆತ್ಮನಿಂದ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ಅದೇ ರೀತಿಯ ಬಲವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅವನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಂಬಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನ ಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕುಪ್ರದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಎಲುಮನಿಗೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕುರುಡನಂತೆ ಹೊಡೆದುಹಾಕಲು ಯೋಜಿಸಿದ್ದನೋ (ಅ.ಕೃ. 13:11), ಅಥವಾ ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಾಕ್ಯದ ಬಲದ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದನೋ? ಅವರು ತಪ್ಪಿತ್ಥರು ಎಂದು ಸಿದ್ದಾಂತ ಪಡಿಸುವದರ ಮೂಲಕ ಅವರನ್ನು ದೀನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದನೋ? ಬಹುಶಃ ಅವನು ಅವರ ನಡತೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಾತುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಅಸ್ಥಿರತೆಯು ಅವರ ಬಲದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಿ ಎಂದು ಬಯಸಿದ್ದಿರಬಹುದು.

ವಚನ 20. ಈ ಶಕ್ತಿಯ ಕುರಿತು ಪೌಲನು ಏನೇನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೋ, ಅದು **ದೇವರರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ** ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿತ್ತು. ದೇವರರಾಜ್ಯವು ಎಂದಿಗೂ ಯೇಸುವಿನ ಬೋಧನೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿಲ್ಲ; ಅದು ಸಾಮ್ಯಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು (ಮಾರ್ಕ 4:26-30) ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿತ್ತು (ಮತ್ತಾಯ 3:2; ಮಾರ್ಕ 4:17). ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ (ಕೊಲಸ್ಸೆ 1:13). ಯೇಸು ಕಟ್ಟುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಿದ ಸಭೆ ಇದಾಗಿದೆ (ಮತ್ತಾಯ 16:18). "ದೇವರ ರಾಜ್ಯ" ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಾಂಗವು ಸುವಾರ್ತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಷ್ಟು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು "ಸಭೆಯ"

ಬದಲಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ಕುರಿತಾದ ಬೋಧನೆ ಸುಂದರವಾದ ಪದಗಳು ಮತ್ತು ಜಾಣತನದ ವಾದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಪಠ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಕುರಿತಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಜೀವಿತಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು, ಆದರೆ ಪೌಲನು ಇದನ್ನೇ ಅರ್ಥೈಸಿದ್ದನೋ? ಬಹುಶಃ ಅವನು "ದೇವರ ರಾಜ್ಯ" ವನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಲವನ್ನು ಅಥವಾ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅಲಂಕಾರಿಕ ಭಾಷೆಯಾಗು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು. ಬಲವು ಏನೇ ಆಗಿದ್ದರು ಪೌಲನು ಅದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ತರಲು ಯೋಜಿಸಿದ್ದನು.

ವಚನ 21. "ಪೌಲನು ಬರುತ್ತಾನೋ ಇಲ್ಲವು ಅದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವನು ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ," ಲಿಯೋನ ಮೋರಿಸ್ ಅವರ ಪ್ರಕಾರ[9] ಪೌಲನು ಕೊರಿಂಥಕ್ಕೆ ಯಾವ ಆತ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಸಭೆ ದೃಢಪಡಿಸುವದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಅಪೊಸ್ತಲನು ಅವರ ಬಳಿಗೆ **ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸೌಮ್ಯ ಭಾವದಿಂದಲೂ** ಬರಲು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ; ಆದರೆ ಅವನು ಬೆತ್ತದೊಂದಿಗೆ, ಖಚಿತವಾದ ಗದರಿಸಕೆಗಳಿಂದ ಬಂದಲ್ಲಿ ಅವನು ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಿದ್ದನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪೌಲನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರಬಹುದೆಂದ ತೋರುತ್ತದೆ, ಅವನ ವಿವೇಚನೆಯು ಎಷ್ಟು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತದೆಂದರೆ ಅವನ ವಿರೋಧಿಗಳು ಮಾತಿಲ್ಲದವರಾದರು.

ಅನ್ವಯಿಸುವಿಕೆಗಳು

ಮನೆವಾರ್ತೆಯ

ಅಪೊಸ್ತಲತ್ವ ಇದು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಪಾರುಗತ್ಯಗಾರಿಕೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನು ತಾನೇ ನೀಡಿದ ವಯಕ್ತಿಕ ನಿಯೋಜನೆಯ ಹಂತಕ್ಕೆ ಏರಿಸುವದು. ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕಛೇರಿ ಯೇಸುವಿನ ಮರಣದ ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ದಶಕಗಳಿಂದ ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಪಾರುಗತ್ಯಗಾರಿಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಅರಿಕೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ವಿಧೇಯತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ. ಪಾರುಗತ್ಯಗಾರಿಕೆ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲ, ಪೌಲನ ಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರಿಗೆ ಚಿರಪರಿಚಿತವಾದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಗ್ರೀಕ್ ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ "ಪಾರುಗತ್ಯಗಾರ" (οἰκονόμος, *oikonomos*) ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಸಾರಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಲೂಕ 12:42ರಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲಿ ಯೇಸು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, "ಹೊತ್ತುಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಶನಕ್ಕೆ ಬಾಕಾದದ್ದನ್ನು ಅಳೆದುಕೊಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಯಜಮಾನನು ತನ್ನ ಮನೆಯವರ ಮೇಲೆ ನೇಮಿಸಿದ ನಂಬಿಗಸ್ತನೂ ವಿವೇಕಿಯೂ ನೆವಾರ್ತೆಯ ಅಗಿರುವ ಮನೆವಾರ್ತೆಯವನು ಯಾರು?" ಯೇಸು ಹೇಳಿದ ಅವನಂಬಿಗಸನಾದ ಮನೆವಾರ್ತೆಯವನ ಸಾಮ್ಯವು ಲೂಕ 16:1-12ರಲ್ಲಿ ದಾಕಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಓಂಂsೀಃ ಯಲ್ಲಿ ಗಲಾತ್ಯ 4:2ರಲ್ಲಿ ಇದೇ ಪದವನ್ನು "ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ" ಎಂದು ಅನುವದಿಸಲಾಗಿದೆ.

ದೊಡ್ಡ ಭೂಮಿಕಾಣಿಗಳ ಯಜಮಾನರು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಪಾರುಗತ್ಯಗಾರರನ್ನು ನಏಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪಾರುಗತ್ಯಗಾರರು ಸ್ವತಃ ತಾವೇ ಏನನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವದಿಲ್ಲ. ಪೌಲನ ಅಪೊಸ್ತಲತನದ ಪಾರುಗತ್ಯಗಾರಿಕೆ ಒಂದು ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾದ ವಿಧವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆ "ಪಾರುಗತ್ಯಗಾರ" ಎಂಬ ಪದವನ್ನು

ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಕ್ರೈಸ್ತ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಿರಿಯರು, ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಭೆಯ ಆತ್ಮೀಕ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯ ಪಾರುಗತ್ಯಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ (ತೀತ 1:7). ಅಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುವ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮಾಗದರ್ಶನ ನೀಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ರಕ್ತದಿಂದ ಸಭೆಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ ಕ್ರಿಸ್ತನು, ಅದರ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ, ಆರಾಧನೆಯ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ಮತ್ತು ಅದರ ನೀಯೋಗವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಏಕೈಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ತಿರುಗಿ ಬರುವವರೆಗೆ, ಆತನ ಸಭೆಯನ್ನು ಆತನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಂತೆ ನಡೆಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ; ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರು ಆತನ ಪಾರುಗತ್ಯಗಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಹಿರಿಯರು ಮಾತ್ರ ಪಾರುಗತ್ಯಗಾರರ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನ ಕಾರ್ಯ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಅಥವಾ ಹಿರಿಯರ ಕಾರ್ಯದಂತೆ ಅಲ್ಲ, ವರಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಎಲ್ಲರೂ ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ಏನನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೋ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ (1 ಪೇತ್ರ 4:10). ಪಾರುಗತ್ಯಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೇ ಯಾರು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಇಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪೇತ್ರನು ತಲಾಂತುಗಳ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ, ಆದರಣೆ, ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವದು ಮತ್ತು ಸೇವೆ ಮಾಡುವದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳ ಅರ್ಹತೆಗಳು: ಭಾನುವಾರ ದಿನ ನೆರೆಹೊರೆಯವರನ್ನು ಆರಾಧನೆಗೆ ಆಮಂತ್ರಿಸುವದು, ಅಸ್ವಸ್ಥನಾಗಿರುವ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವದು, ಅವಶ್ಯವಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಆಹಾರವನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸುವದು ಮತ್ತು ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲು ಕರೆನೀಡುವದು ಸೇವೆಯ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಗಗಳಾಗಿವೆ. ದೇವರು ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ ವಿವಿಧ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಪೌಲನು, "ಮನೆವಾರ್ತೆಯವನು ನಂಬಿಗಸ್ತನಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವದು ಅವಶ್ಯವಲ್ಲವೇ" ಎಂದು (1 ಕೊರಿಂಥ 4:2) ರಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಉಪದೇಶಕರು ಮತ್ತು ಉಪದೇಶ

ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆಯು ಸದಸ್ಯರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವವರು, ಬೋಧಿಸುವವರು ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವವರೊಂದಿಗೆ ಅಖಚಿತವಾದ, ಸಮಸ್ಯಾತ್ಮಕ, ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಆಯ್ದುಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸೇವೆಮಾಡುವ, ಬೋಧಿಸುವ ಮತ್ತು ಯೇಸು ಮತ್ತು ಅಪೊಸ್ತಲರು ಬೋಧಿಸಿದ ಜೀವಿತದ ಮಾರ್ಗದ ಮಾದರಿಯನ್ನು ನೀಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇರುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಅವರು ಮಣ್ಣಿನಿಂದಾದ ದೇಹದಲ್ಲಿ, ಬಾಧಿಸುವ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಬಲಹೀನತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವರ ಕುರಿತು ಅತ್ಯಂತ ಉನ್ನತ ಅಥವಾ ಅತ್ಯಂತ ಕೀಳಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಉಪದೇಶಿಸುವವನು ಸಂದೇಶವನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಅವರು ಕೃಪೆಯ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ವಿಫಲರಾಗುತ್ತಾರೋ ಆಗ,

ಅವರು ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯನು ನೀಡಲಾರದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಹಂತದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಕ್ರೈಸ್ತರು ಉಪದೇಶಕರನ್ನು ಪರಸ್ಪರರೊಂದಿಗೆ ಅಳೆಯುವದನ್ನು, ಕರ್ತನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮ್ಯಾರಾಥಾನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗದ ಬಡ್ತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ಎಂಬಂತೆ ಹೋಲಿಸುವದನ್ನು ಮತ್ತು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತೋರಿಸುವದನ್ನು ದೂರವಿರಿಸಬೇಕು. ಪೌಲನು ಮತ್ತು ಅಪೊಲ್ಲೋಸನು ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿ ಇಂಥಹದ್ದೇ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಎದುರಿಸಿದರು. ಅವನು ಅವರಿಗೆ “ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಒಬ್ಬ ಬೋಧಕನನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಹಿಡಿಯಬಾರದು” ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ (4:6ಬ). ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮದೇ ಆದ ತಲಾಂತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗಿಂತ ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿರಬಹುದು; ಒಬ್ಬನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ವಾಕ್ಚಾತುರ್ಯವನನು ಹೊಂದಿರಬಹುದು.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವದನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಸಹಜವಾಗಿ, ಕೆಲವು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಅಪೊಲ್ಲೋಸನಿಗಿಂತ ಪೌಲನ ವಾಕ್ಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ಅಥವಾ ಅದರಂತೆ ಆತನಲ್ಲಿರುವ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಂಡಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನವರನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಸಂಗವು ಸ್ಪರ್ಧೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಇಂದು ಕೆಲವು ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತೆ. ಯಾರು ಹೆಚ್ಚು ಮನೋರಂಜನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ? ಯಾರ ಕಥೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮವಾಗಿವೆ? ಉಪದೇಶಕನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಕಠಿಣ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅವನು ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನನೀಡಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅವನನ್ನು ಬೇಸರ ಹುಟ್ಟಿಸುವವನು ಮತ್ತು ಪ್ರೇರೆಪಣೆಯನ್ನು ನೀಡದವನು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅವನು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಮನೋರಂಜನೆಯ ಮೌಲಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದರೆ ಅವನು ಸಂದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಿದ್ದಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಬಹುದು.

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ನಂತರದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಥಾಮಸ ಹಾರ್ಡಿ ಮೇಯರ್ ಆಪ್ ಕಾಷ್ಟ್ರಬ್ರೀಜ್‌ನ್ನು ಬರೆದರು.

> ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಪಟ್ಟಣದ ನಾಗರೀಕರು ಭಾನುವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಕುಚೋದ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿದರು. ಹಾರ್ಡಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಸಂಭಾಷಣೆಯು ವಾರದ ದಿನದ ಸಂಭಾಷಣೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾರೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮ ಅಥವಾ ಕನಿಷ್ಠ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಏಕಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದರು, ಭಾಗಭಾಗವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರು, ಅಳತೆ ಮಾಡಿದರು - ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವಿತದೊಂದಿದೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದದೇ ಇರುವ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಾಹಸಕಾರ್ಯ ಅಥವಾ ನಿರ್ವಹಣೆ ಎಂದು ಗೌರವಿಸುವ ಸಾಮಾನ್ಯಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ವಿಮರ್ಶಕರು ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶಿಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ[10].

ಇಂದು ಉಪದೇಶಕರು ಹಾರ್ಡಿ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದ ವಿಧದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜೇಮ್ಸ ಮೌಂಟ್ಗೋಮೇರಿ ಬ್ಯೋಸಿ, ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ತನ್ನ

ಸ್ವಂತ ಜಿಗುಪ್ಸೆಯನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವ ಕಾರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ:

> ಈಗ ಜನರು ತಮ್ಮನ್ನು ಮನೋರಂಜಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸಭೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಮನೋರಂಜನೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ಸಭೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತವೆ . ಜನರು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ದೇವರನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಅಥವಾ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ಆರಾಧನೆ ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅಥವಾ ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಬರುವದಿಲ್ಲ; ಅವರು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು, ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ಮನೋರಂಜನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಬರುತ್ತಾರೆ. . .
>
> ಪ್ರಸಂಗಿಗಳು ಧೀರ್ಘವಾಗಿ ಆತನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಮಾತಾಡಬಾರದು ಮತ್ತು ಅವರು ತತ್ವಜ್ಞಾನಶಾಸ್ತ್ರ ತಿರುಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಪದಗಳನ್ನು ಅವರು ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದು. ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಬಯಸಿದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಂದ ಅಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವು ಹಾಸ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ವಯಕ್ತಿಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು.
>
> ಸಭೆಯು ದೇವರು ಯಾರಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರು ಸಂಶೋಧಿಸಬೇಕು, ಆತನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಮಾರ್ಗ ಯಾವಾಗಲೂ ಸತ್ಯವೇದದ ವಿವರಣೆ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸುಲಭಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ.[11]

ಉಪದೇಶಿಸುವದು ಸಭೆಯ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ (2 ತಿಮೋಥೆ 4:1, 2). ಕೇವಲ ಭಾಷಣಕ್ಕಿಂದ ಪ್ರಸಂಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ; ಅದು ಆರಾಧನೆ ಮತ್ತು ಸ್ತುತಿ ಸಹ ಆಗಿದೆ. ಪ್ರಸಂಗದ ಮೂಲಕ, ಸಭೇಯ ಸೇವಕರು ತಮ್ಮ ಬೋಧಿಸುವ ಮತ್ತು ದೈವೀಕ ಜೀವಿತವನ್ನು ತಲಾಂತುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಸಂಗಿಗಳು ಅ ನಿಯೋಗಕ್ಕೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ತಮವಾದ್ದನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಸಭೆಯು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಸಹೋದರರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಕ್ರೈಸ್ತರು ಪ್ರಸಂಗಿಗಳ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಪ್ರಸಂಗಿಗಳನ್ನು ಇರಿಸಿ ತಾವು ಮೆಚ್ಚುವವರ ಪರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಾರೋ ಆಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ನಮ್ರತೆಗಾಗಿ ಕರೆ

ನಮ್ರತೆ ಹೆಚ್ಚು, ಜಾರಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೌಲ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದರ ವಿರುದ್ಧ, ಹಟಮಾರಿತನ. ಕ್ವಚಿತ್ತಾಗಿ ಸ್ವ-ಪ್ರಕಟನೆಯಾಗಿದೆ, ಪೌಲನ ವಿರೋಧಿಗಳು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು “ಹಟಮಾರಿಗಳಾಗಿರುವ” ಅವರೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಜನರು ನಮ್ರತೆ ಅಥವಾ ಹಟಮಾರಿತನವನ್ನು ತಾವು ಇತರ ಜನರಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿದಂತೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದಂತೆ; ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ನಡತೆಯನ್ನು ನೋಡುವದರಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಪೌಲನ ವಿಮರ್ಶಕರ ಹಟಮಾರಿತನವು ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಪೊಸ್ತಲರಿಂದ ಆಲಿಸಲು ಮತ್ತು ಕಲಿಯಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ತಾನು ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ದಾಂಪತ್ಯದ ಕುರಿತು ತನ್ನ ಆರವತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮದುವೆಯಾದ ಅಜ್ಜನಿಗಿಂತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವ ಯೌವನಸ್ಥ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ

ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರು ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ರತೆ ನಮಗಿಂತ ಮೊದಲು ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿರುವವರಿಂದ ಕಲಿಯುವದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿರುವದಾಗಿದೆ. ಹಟಮಾರಿತನ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಆಧ್ಯತೆಗಳು ಅಥವಾ ತೀರ್ಪುಗಳ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಮನಸ್ಸಿನ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ ಉನ್ಮಾದದ ಹೊರಟುಹೋಗುವದಾಗಿದೆ. ಹಟಮಾರಿತನ ಮೊದಲನೆಯ ಪುರಷ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಗೆ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲು ಮತ್ತು ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ "ನೀನು ಏನನನ್ನು ಬಯಸುತ್ತೀ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಆದೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಲು ಅದೇ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ನಮ್ರತೆ, ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿ, ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುವದಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಕರ್ತನೆಂದು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ನಮ್ರತೆಯನ್ನು ಒಂದು ಮೌಲ್ಯವಾಗಿ ಘೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಐದನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅಗಷ್ಟೀನ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ತೀರ್ಪನ್ನು ನೀಡಿದನು: "[ಮೊದಲನೆಯ] ಮಾರ್ಗ . . . ನಮ್ರತೆಯಾಗಿದೆ; ಎರಡನೆಯ ಮಾರ್ಗ ನಮ್ರತೆಯಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗ ನಮ್ರತೆಯಾಗಿದ, ಮತ್ತು ನೀವು ಎಷ್ಟು ಸಾರಿ ಕೇಳುತ್ತೀರೋ, ನಾನು ಇದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ."[12]

ನಮ್ರರಾಗಿರುವದು ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನನ್ನು ನೈಜ್ಯವಾಗಿ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ಮತ್ತು ಇದು ಸಣ್ಣ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಒಬ್ಬನು ತನ್ನನ್ನು, Uriah Heep of *David Copperfield*, ತಾವು "ನಮ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯತ್ತರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ" ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದಂತೆ ಸ್ವ-ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ.[13] ಯೇಸು ಶಿಷ್ಯರ ಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳೆದದ್ದು ನಮ್ರತೆಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಕರ್ತನ ತೋಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಗುವಾಗಿದೆ. ಪೌಲನಿಗೆ "ಮರಣ ವಿಧಿಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ," "ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ನೋಟವಾಗಿದ್ದೇವೆ" (4:9). ಯೆರೆಮೀಯನು, ನೆಮ್ಮದಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಕರೆಯ ಕುರಿತು ಗಲಿಬಿಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದನು, ಆದರೆ ಉಪದೇಶಿಸುವ ತನ್ನ ನಿರ್ಧಾರದಲ್ಲಿ ಆಯಾಸಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಉದ್ಯೋಗ, ವೇದನೆಯಿಂದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವದು ಆದಾಗ್ಯೂ ದೇವರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಇಡುವದು. ನಮ್ರತೆ, ಸೇವೆಮಾಡುವದು, ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಇಡುವದು ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಕೊಂಬುಕಹಳೆಗಳ ಧ್ವನಿ ಇಲ್ಲದೇ ನೀಡುವದು. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿದ್ದ ಪೌಲನ ವಿಮರ್ಶಕರು ದೇವರಿಗೆ ಅಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದರು. ಆ ದೈವೀಕವಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಗಲಿಬಿಲಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದರು.

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

[1]ಈ ಪದದ ಶಬ್ದವುತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಂದೆ "ಕೆಳಗೆ ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವವನು" ಗ್ರೀಕ್‌ನ "ಟ್ರೈಯಿಮ್" ὑπηρέτης ಎಂಬ ಯುದ್ಧ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವವನು ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ; ಹ್ಯಾಗೂ ಪೌಲನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು "ಕೆಳಗೆ ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವವನಿಗೆ" ಹೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ಸಂದೇಹಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. (Karl

H. Rengstorf, "ὑπηρέτης," in *Theological Dictionary of the New Testament*, ed. Gerhard Friedrich, trans. and ed. Geoffrey W. Bromiley [Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1972], 8:533.) [2]Ben Witherington III, ಗಲಭೆ *ಮತ್ತು ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಸಮುದಾಯ: 1 ಮತ್ತು 2 ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಕುರಿತು ಸಾಮಾಜಿಕ-ವಾಗ್ಮಿಗಳ ವಿಮರ್ಶನಾಗ್ರಂಥ* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1995), 137. [3]ಈ ಪದವನ್ನು ἔσχατος (*eschatos*) ಗ್ರೀಕ ಪದದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಅರ್ಥ "ಕೊನೆಯ," ಆದುದರಿಂದ ಕೊನೆಯ ದಿವಸಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅರ್ಥ. [4]ವಾಲ್ಟರ್ ಬ್ಯೂರ್, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಆದಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದ್ಬು ಗ್ರೀಕ್-ಇಂಗ್ಲೀಷ ನಿಘಂಟಿನ, 3ನೇ ಮುದ್ರಣ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣ. ಫೆಡ್ರಿಕ್ ವಿಲಿಯಮ್ ಡ್ಯಾನಕರ್ (ಚಿಕ್ಯಾಗೋ: ಚಿಕ್ಯಾಗೋ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, 2000), 642. [5]ಫೀಯಿಂದ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ, 171. [6]ನೀವು ಅಂತೋನಿ ಸಿ. ಥಿಸ್ಲೆಟನ್ ಉಪಯುಕ್ತ ಸಾರಾಂಶದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸ್ಥಾನ, "ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿ ಮರಣ, ಸ್ವರ್ಗ, ನರಕ ಮತ್ತು ದೈವಶಿಕ್ಷೆಗಳ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ತಿಳುವಳಿಕೆ," ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಧ್ಯಯನ 24 (ಜುಲೈ 1978): 510–26. [7]ಅವರು ಮಾನವ ಕಠಿಣಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಶಾಪ ಮತ್ತು ದುಃಖವಾಗಿ ದೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು; ಅವರು ಇದು ಗುಲಾಮರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಿದದರು. (Roger B. Hill, "Historical Context of the Work Ethic," 1999, accessed July 2, 2015, workethic.coe.uga.edu/historypdf.pdf.) [8]Donald A. Carson, *From Triumphalism to Maturity: An Exposition of 2 Corinthians10—13* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1984), 2. [9]ಲಿಯೋನ್ ಮೋರಿಸ, *ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಪೌಲನು ಬರೆದ ಮೊದಲನೆಯ ಪತ್ರಿಕೆ*, rev. ed., The Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 82. [10]ಥಾಮಸ ಹರ್ಾಡಿ, ಮೇಯರ್ ಆಪ್ ಕಾಷ್ಟ್ರಬ್ರೀಜ್‌ನ್ನು, ಹೊಸ ಆವೃತ್ತಿ (London: Sampson Low, Marston, Searle, & Rivington, 1887), 309. [11]ಜೇಮ್ಸ ಮೌನ್ಟಗೋಮೇರಿ ಬ್ಯೋಸಿ, "ವಿವರಣೆ ಮನೋರಂಜನೆಯಲ್ಲ" *ನಾಯಕತ್ವ* 14 (Spring 1993): 27. [12]ಅಗಷ್ಟೀನ ಅವರ *ಪತ್ರಗಳು* 118.22. [13]ಚಾಲ್ರ್ಸ ಡಿಕನ್ಸ್, ಡೇವಿಡ್ ಕ್ವಾಪರಪ್ಲೀಟ, ಚಾಲ್ರ್ಸ ಡಿಕನ್ಸ್ ಅವರ ಕೃತಿಗಳು, ಸಂಪುಟ 14 (New York: Charles Scribner's Sons, 1899), 280.